
44.- Vô Danh Đồng Tử

44.- Vô Danh Đồng Tử

44. Sài Gòn, ngày 24-1-Đinh Sửu (dl 6-3-1937)

Phò loan: Bảo Pháp - Nguyễn Trung Ngôn.

VÔ DANH ĐỒNG TỬ

VÔ tư mới rõ đạo màu thay,
DANH chữa nên danh chớ cậy tài.
ĐỒNG đạo tương thân là đạo chánh,
TỬ sanh phú có Đức Cao Đài.

Chào chư đạo huynh. Bình thân.

Mừng nay đặng gặp mấy anh đây,
Có chuyện chi hay nói tớ hay.
Đã quá mấy thu tình cảm vọng,
Đạo còn lắm việc phải ra tay.

Mấy anh nói chuyện chơi đi.

(Hậu xin Ngài chỉ dạy về việc Đạo).

- Đệ có dám lãnh phần giáo huấn đâu, nhưng lâu ngày đặng gặp mừng quá nên muốn bàn sơ việc Đạo với mấy anh cho vui, chớ đệ cũng không dám nói rằng đắc lệnh Ngọc Hư mà dám nhiều lời.

Song việc Đạo là việc công, tưởng ai cũng bàn đặng. Vậy xin nhượng chư huynh. . . .

Đệ xin thưa chư huynh, Đạo còn nhiều bước khó khăn vì bị lũ tà thần quỷ mị bày lắm trò quái gở để lừa gạt chúng sanh mà phá loạn cơ quan của Đạo mà chính mình Đại Từ Phụ đã lưu tâm từ thử.

Ấy cũng vì tư tâm ích kỷ mà ra, nhưng đó cũng là một bài học vỡ lòng cho anh em ta. Vậy đệ xin khuyên chư đạo huynh chớ thấy vậy mà vội buồn, và hãy gắng công thêm nữa. Đệ xin tạm biệt.

Tái cầu:

Vô tình đâu rõ đặng như tình,
Danh đạo vì ai lắm bất bình.
Đồng niệm nhưt tâm hành thiện đạo,
Tử thị sanh phi khuyến chúng sinh.

Đệ đã nói rằng không đắc lệnh, thế thì đâu dám quyết định điều gì. Còn yêu cầu Lý Đại Tiên và Đại Từ Phụ thì quyết chưa đặng vì đã có lệnh Trên dạy để vậy ít lâu cho rõ giả chơn, rồi các anh em sẽ tự nhiên tỉnh ngộ, vì chẳng lẽ Đức Chí Tôn làm việc chơi một lúc đâu. Nếu ai có tâm chí lớn mới đáng làm hướng

đạo cho cơ hiệp nhất, vì những người có công khai Đạo đã bị thử thách, rồi hơn cơ hội ấy mà bị khinh bỉ và đố kỵ là khác nữa. Vì lẽ ấy mà không khôi phục hơn tâm. Chẳng những vậy thôi mà những kẻ đó lại còn đem đường ganh ghét cho người đạo mất vẻ thân ái với nhau.

Chớ chi đừng kể những điều phàm tục mà bạo gan ráng chịu cho đặng những điều nghịch ý mình thì có lo chi không hiệp nhất.

Đệ xin tạm vài lời thổ lộ.

THĂNG.

(Trích Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 62)